

"Our lives begin to end the day we become silent about things that matter." - Martin Luther King Jr.

Jeg hedder Bodil Dichow og arbejder som ledende psykolog. Jeg har tidligere været ansat en del år her i Københavns Kommune som børnesagkyndig. Jeg har bedt om møde her med udvalget, fordi jeg igennem næsten 5 år, har haft mit barnebarn Theodor i netværkspleje fra fødslen. Vi har oplevet, at han er blevet flyttet på 5 min- samt at han ikke efterfølgende må se mig, eller den øvrige familie- ej heller modtage breve eller telefonopkald. Jeg har oplevet, at der ingen børnesamtaler fandt sted og at der ikke blev reageret på 55 underretninger fra hans netværk.

Jeg er derfor blevet opmærksom på dette område, hvor forvaltninger kan flytte børn og unge, uanset tilknytning til plejeforældre, samt at denne flytning ofte foregår som et "Clear cut", hvorved barnet kan traumatiseres. Jeg har brugt Facebook til at indhente erfaringer fra andre i samme situation, og her er tilbagemeldingen at mere end 23 kommuner anvender denne metode/ praksis, når børn skal flyttes. Efterfølgende er der ingen kontakt mellem plejeforældre og barn. Denne metode burde ikke være mulig hverken ifølge lovgivningen eller den viden vi har i dag om børns reaktioner ved tab.

Ved at benytte denne metode krænker man efter min og andres opfattelse barnets rettigheder.

I serviceloven ligger der vægt på stabilitet og kontinuitet. Dette overholdes ikke ved at fjerne børn fra det ene øjeblik til det andet. I United Nations: "Convention on the Rights of the Child" lægges der vægt på at barnet skal have dets frihed og ret til at blive hørt. Der lægges vægt på at børn vokser op i omgivelser hvor familien kan repræsentere en atmosfære af: " happiness, love and understanding". Især at barnet oplever ånden af fred, tolerance og frihed.

Dette vanskeliggøres når barnet lever i en familie, hvor man aldrig ved om forvaltningen pludselig kan fjerne barnet.

Institut for Menneskerettigheder udtaler at alle er lige, hvilket betyder, at et barn skal høres. Det er derfor bekymrende, at forvaltningerne kan undlade at foretage børnesamtaler, og hvis de gør, så undlade at anvende det, som barnet oplyser.

I sidste uge var jeg i Europa Parlamentet og mødte Kommissæren for Justice (Jourova). Jeg havde et møde med **Margaret Tuite Commission coordinator for the rights of the child**. Jeg har drøftet denne problematik med hende og hun henviste til **United Nations Convention of the Rights of the Child (20 nov. 1989) 91**.

I artikel 8 i UN . Deltagerstaterne påtager sig at respektere barnets ret til at bevare sin identitet, herunder statsborgerskab, navn og familieforhold, som anerkendt af loven og uden ulovlig indblanding.

Det virker som om en del kommuner har vanskeligheder med at leve op til disse intensioner.

Art. 13

1. Barnet skal have ytringsfrihed; denne ret omfatter frihed til uanset territoriale grænser at søge, modtage og videregive oplysninger og tanker af enhver art, enten mundtligt, skriftligt eller på tryk i form af kunst eller gennem en hvilken som helst anden udtryksmåde, barnet måtte vælge.

De børn, som vi taler om i dag, har ikke fået disse muligheder.

Psykologisk set, er det at miste sin familie/netværk et tab for et barn, som ofte er traumatiserende. Særlig vanskeligt er det, når det foregår på "no time" eller som nogen vil udtrykke det "clear cut". At bryde en tilknytning kan betyde at barnet mister tilliden ikke kun til sig selv (identitetsproblemer), men også til de voksne, som de er opvokset hos. Vi vil kunne iagttage, at børn udvikler "tidlige forsvarsmekanismer" og udvikler mestringsstrategier i form af **tilpasning**. Barnets rammes på dets identitetsdannelse. Hvem er jeg, når alle dem jeg tidligere har relateret mig til og været en del af pludselig er væk? Er jeg skyld i det her?. Har jeg gjort noget forkert?

Disse børn får ingen hjælp til sorg bearbejdelse over, at de har mistet hele deres familie, netværk, alt det de kender og elsker. De får ikke mulighed for at opretholde kontakt til den familie, som de har været anbragt i. Der må ikke foregå telefonopkald, brevveksling med mere, hvilket alt sammen er ulovligt, hvis vi tager afsæt i at barnet har ret til frihed.

Det har angiveligt ingen konsekvenser for kommunerne, men det har det for de børn der udsættes for dette. Det er ikke til Barnets Bedste. Dertil kommer alle de mennesker i barnets opvækstmiljø og netværk med mere der lider under tabet af kontakten til barnet.

Part i sagen.

Det er påfaldende, at jeg som mormor til Theodor ikke er part i sagen efter, at jeg har haft ham i næsten 5 år. Det har betydet, at jeg ikke har kunne forberede ham på en adskillelse- og heller ikke har klagemuligheder, hvilket betyder at forvaltningen stort set kan skrive alt det, som de vil om mig. Jeg har ingen retssikkerhed og kan ikke klage.

Intet af ovennævnte er til Barnets Bedste. Det er derfor ubegribeligt at vi alle sidder med en viden om, at forvaltningerne ikke overholder loven i den forstand de burde.

Child rights international network, www.cri.org. Danmark kommer på 46. Pladsen efter Congo

Barnets Reform

At styrke hensynet til barnets tarv frem for hensynet til forældrene.

Clean cut- betyder at knække eller adskille barnet fra sin "familie". En hyppig anvendt praksis i Danmark.

Man kan have mange overvejelser over, hvorfor dette foregår- grundlæggende kan man sige at dette kun bør finde sted, hvis barnet udsættes for vold, overgreb m.v.

Det er i strid med barnets reform, med menneskerettighederne og med UN.

Bodil Dichow

Ledende psykolog, cand. Psych.aut.

Mormor til Theodor